

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прзз 10/2016
22.12.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Ивић, председника већа, Драгана Скока и Бисерке Живановић, чланова већа, са саветником Весном Карановић, као записничарем, одлучујући по захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца ПТЗ.бр.127/16 од 18.05.2016. године, против пресуде Прекршајног суда у Панчеву 10 Пр.бр.2778/14-7 од 27.11.2015. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 14 Прж. бр.24088/15 од 04.02.2016. године, у предмету прекршаја, у јавној седници већа одржаној дана 22.12.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

Захтев се **УВАЖАВА, УКИДАЈУ СЕ** пресуде Прекршајног суда у Панчеву 10 Пр.бр.2778/14-7 од 27.11.2015. године и Прекршајног апелационог суда у Београду 14 Прж. бр.24088/15 од 04.02.2016. године и предмет враћа Прекршајном суду у Панчеву на поновно одлучивање.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Панчеву 10 Пр.бр.2778/14-7 од 27.11.2015. године, окривљено правно лице - Привредно друштво „АА“ АД ..., као правни следбеник Привредног друштва ДОО „АА“ ..., оглашено одговорном да је учинило прекршај из члана члана 19. у вези члана 16. став 1. алинеја 3. Одлуке о комуналној инспекцији, за шта је осуђено на новчану казну од 20.000,00 динара, под претњом доношења посебног решења о начину извршења неплаћене новчане казне, а обавезано је и на плаћање трошкова поступка у износу од 1.200,00 динара, под претњом принудног извршења. Поступајући по жалби окривљеног правног лица Прекршајни апелациони суд у Београду је пресудом 14 Прж. бр.24088/15 од 04.02.2016. године, одбио жалбу, као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против пресуде Прекршајног суда у Панчеву 10 Пр.бр.2778/14-7 од 27.11.2015. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду 14 Прж. бр.24088/15 од 04.02.2016. године, Републички јавни тужилац је подигао захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба прекршајног поступка, у смислу члана 264. став 2. тач. 3. и 4. у вези члана 6. Закона о прекршајима, те повреде материјалног права у смислу члана 265. став 1. тачка 4. истог закона. У захтеву наводи да су разлози о одлучним чињеницама, односно о времену чињења

прекршаја у изреци пресуде првостепеног прекршајног суда потпуно нејасни и да није примењена одредба члана 6. Закона о прекршајима, што је утицало на доношење законите и правилне одлуке, па је поред учињене битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачке 3. и 4. Закона о прекршајима повређено и материјално прекршајно право, у смислу члана 265. став 1. тачка 4. истог закона. Наводи да је према изреци пресуде првостепеног прекршајног суда окривљено правно лице учинило прекршај, јер није уклонило киоск са дела површине јавне намене са тротоара у ..., у улици ... испред кућног броја ..., у року од 3 дана од дана достављања решења од 30.01.2014. године, које је постало извршно 14.02.2014. године, док је у прекршајном налогу, који је издат дана 01.04.2014. године од стране Секретаријата за инспекцијске послове наведено је да је дана 12.03.2014. године, приликом вршења инспекцијског надзора, утврђено да окривљено правно лице није уклонило киоск са дела јавне површине, што упућује на закључак да су разлози који се односе на време чињења прекршаја потпуно нејасни. Сматра да је ипак као време учињеног прекршаја наведен дан 17.02.2014. године, односно по протеклу 3 дана од 14.02.2014. године, када је решење од 30.01.2014. године, постало извршно, због чега је у погледу предметног прекршаја требало применити тада важећи Закон о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), чијим одредбама није био прописан институт прекршајног налога. Због наведеног мишљења је да Секретаријат за инспекцијске послове Градске општине Панчево није могао издати наведени прекршајни налог, који је прописан Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/13) који је почео да се примењује од 01.03.2014. године. Истиче да се издавалац прекршајног налога, као и првостепени и другостепени прекршајни суд позивају на Одлуку о комуналној инспекцији („Службени лист Града Панчево“ бр. 2/13 и 6/14) тј. наводе да је окривљено правно лице учинило прекршај из члана 16. став 1. алинеја 3. те Одлуке, иако се у Одлуци наводи да се иста примењује од 01.03.2014. године, па у време извршења наведеног прекршаја та одлука још није ступила на снагу. Предлаже да Врховни касациони суд захтев уважи и укине првостепену и другостепену прекршајну пресуду и предмет врати првостепеном прекршајном суду на поновно одлучивање или да захтев уважи и преиначи првостепену и другостепену прекршајну пресуду, тако што ће обуставити прекршајни поступак против окривљеног правног лица због учињеног прекршаја из члана 19. у вези члана 16. став 1. алинеја 3. Одлуке о комуналној инспекцији, услед наступања застарелости сходно члану 248. став 1. тачка 6. у вези члана 84. ст. 7. и 8. у вези става 1. Закона о прекршајима.

Врховни касациони суд је обавестио о седници већа Републичког јавног тужиоца, који, иако уредно обавештен, није приступио.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану одлуку у смислу члана 286. Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" бр.65/13 и 13/16), Врховни касациони суд је нашао:

Захтев је основан.

Републички јавни тужилац основано захтевом за заштиту законитости указује да су првостепена и другостепена прекршајна пресуда донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка у смислу члана 264. став 2. тач. 3. и 4. у вези члана 6. Закона о прекршајима, те битну повреду материјалног прекршајног права, у смислу члана 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима. Ово стога што је у конкретном случају окривљено правно лице „АА“ АД ... оглашено одговорним за прекршај из члана 19. у вези члана 16. став 1. алинеја 3. Одлуке о комуналној инспекцији („Службени лист Града Панчева“, бр.2/13 и 6/14), која Одлука је у примени од 01.03.2014. године, а прекршај за који је окривљено правно лице оглашено одговорним је учињен дана 17.02.2014. године, када је окривљени био дужан да уклони киоск са дела јавне површине (по протеклу 3 дана од 14.02.2014. године, када је постало извршно решење од 30.01.2014. године). Основано се у захтеву наводи да, како је чланом 6. Закона о прекршајима прописано да се на учиниоца прекршаја примењује закон односно пропис који је важио у време извршења прекршаја, то је у конкретном случају требало применити тада важећи Закон о прекршајима („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 116/08 и 111/09), као и важећу Одлуку о комуналној инспекцији. По оцени овог суда, основано Републички јавни тужилац налази и да прекршајни поступак није могао бити покренут прекршајним налогом од 01.04.2014. године, који институт није био прописан Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, бр.101/05, 116/08 и 111/09), а прописан је Законом о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/13) који је почео да се примењује од 01.03.2014. године. Стога, постоји повреда материјалног прекршајног права, будући да је у погледу прекршаја који је предмет захтева за покретање прекршајног поступка примењен закон односно други пропис који се није могао применити (члан 265. став 1. тачка 4. Закона о прекршајима), а учињена је и битна повреда прекршајног поступка, јер о одлучним чињеницама постоји знатна противречност између онога што се у разлозима одлуке наводи у погледу времена извршења прекршаја. Ово с обзиром да је према изреци пресуде првостепеног прекршајног суда окривљено правно лице учинило прекршај, јер није уклонило киоск са дела површине јавне намене са тротоара у ..., у улици ... испред кућног броја ..., у року од 3 дана од дана достављања решења од 30.01.2014. године, које је постало извршно 14.02.2014. године, док је у прекршајном налогу, који је издат дана 01.04.2014. године од стране Секретаријата за инспекцијске послове наведено је да је дана 12.03.2014. године, приликом вршења инспекцијског надзора, утврђено да окривљено правно лице није уклонило киоск са дела јавне површине. По оцени овог суда, такође основано Републички јавни тужилац указује да исте повреде као и првостепени прекршајни суд чини и другостепени прекршајни суд, с обзиром да жалбу одбија а првостепену пресуду потврђује.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је нашао да је поднети захтев основан, па је, на основу члана 287. став 4. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци пресуде, с тим што је у поновном поступку првостепени прекршајни суд дужан да поступи по одредби члана 290. овог закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 22.12.2016. године, Прзз 10/2016

Записничар
Весна Карановић, с.р.

Председник већа – судија
Мирјана Ивић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ТТ